

[Justitsministeren.]

naar han i Strid med Loven afmønstrer udenlandske Sømænd uden forinden at have indhentet Politiets Tilladelse.

Ved den paabegyndte Udrensning af landsskadelige Elementer blandt herboende Udlændinge har man derhos stødt paa og vil utvivlsomt ogsaa fremtidig støde paa Tilfælde, hvor vedkommende Udlændinge har faaet udstedt Forsørgelsesbevis, men hvor det vil være i højeste Grad krænkende, om Udvisning paa Grund af den nuværende Begrænsning i Lovens § 2, hvorefter Adgang til at udvise en Udlænding er betinget af, at han ikke har Forsørgelsesret her i Landet, skulde være udelukket. I Lovforslagets § 2 er derfor Ordene: „og ikke har erhvervet Forsørgelsesret her i Landet“ i den nugældende Lovs § 2 udeladt.

I Forslagets § 5 er der endvidere indført en ny Bestemmelse, hvorefter Justitsministeren ved kgl. Anordning kan fastsætte nærmere Regler for Udstedelse af Pas til danske Statsborgere, herunder ogsaa Regler om Adgang til at nægte Pasudstedelse eller inddrage allerede udstedte Pas. Efter det for Ministeriet oplyste maa det anses for i høj Grad betimeligt og nødvendigt, at der gives nærmere Regler for Udstedelse af Pas til danske Statsborgere, idet den nugældende Ordning ikke frembyder tilstrækkelig Sikkerhed for Pasindehaverens Identitet, ligesom det ogsaa har vist sig nødvendigt bedre at kunne sikre sig mod Pasforfalskning. Endvidere har man ønsket at lovfæste den allerede nu gældende Praksis, hvorefter man i visse Tilfælde anser sig for beføjet til at nægte Pasudstedelse til danske Statsborgere eller inddrage allerede udstedte Pas. Navnlig efterhaanden som Visumpligten for danske Statsborgere indskrænkes, vil det vise sig mere og mere paakrævet, at man fra Politiets Side i givet Fald kan forhindre visse danske Statsborgeres Udrejse af Landet ved Nægtelse af Pasudstedelse eller Inddragning af allerede udstedte Pas, saaledes f. Eks. i Tilfælde, hvor en Person, der er sigtet for strafbart Forhold, eller som ønsker at unddrage sig en ham paahvilende Forsørgelsespligt, staar i Begreb med at forlade Landet. Der kan sikkert ogsaa forekomme Tilfælde, hvor man her i Landet i høj Grad vil finde det lidet ønskeligt, om en Person rejser til Udlandet, som dansk opholder sig i Udlandet og dær giver Udtryk for sine Synspunkter og dermed bliver betragtet som en Slags Repræsentant for Landet. En yderligere Ophævelse af Visumtvangen for danske Statsborgere til Lettelse for de Tusinder af lovlidige Borgere for-

udsætter, at der i Lighed med, hvad der f. Eks. gælder i Sverige, fortsat er Adgang til i Tilfælde, hvor særlige Forhold gør det paakrævet, at hindre saadanne Enkeltpersoners Udrejse. Det er imidlertid klart, at der gennem Udfærdigelse af nærmere Regler i en kgl. Anordning maa sættes klare Grænser for Politiets Beføjelser i saa Henseende.

Efter de nugældende Bestemmelser i § 6 i Loven af 30. Marts 1942 savnes der Hjemmel til at straffe en Udlænding, som indrejser hertil med Visum, der kun giver Ret til et kortvarigt Ophold her, naar han, uden at søge om Forlængelse af Opholdstilladelse, bliver her efter Visumets Udløb, medmindre han allerede har opholdt sig her i over 3 Maaneder. En Udlænding, f. Eks. en svensk eller norsk Statsborger, der kan rejse frit hertil og opholde sig uden Tilladelse i 3 Maaneder, er hjemfalden til Straf, naar han blot bliver her en enkelt Dag ud over 3 Maaneder uden forinden at have søgt Tilladelse til fortsat Ophold. Det er selvfølgelig et Misforhold, der her er til Stede, og for at fjerne denne Anomali, som er opstaaet efter Indførelsen af Visumtvangen ved Krigens Udbrud, har jeg uden Udvalgsbehandlingen i Landstinget foreslaaet Indrøelse af et nyt Stk. 2 til § 6, hvori det udtrykkeligt fastslaas, at Udlændinge, der efter de til enhver Tid gældende Bestemmelser ikke maa indrejse hertil, medmindre deres Pas forinden er viseret for Indrejse, ikke uden særlig Tilladelse maa opholde sig her ud over det i Visumet fastsatte Tidsrum. Den hidtil gældende Regel i Lovens § 6, Stk. 1, hvorefter andre, det vil sige ikke viseringspligtige, Udlændinge kan opholde sig her indtil 3 Maaneder uden særlig Tilladelse, er derimod opretholdt. Af systematiske Grunde er derhos den nugældende Regel om, at Udlændinge ikke uden særlig Tilladelse maa tage Arbejde, Stilling eller anden Beskæftigelse her i Landet, anbragt i et nyt Stk. 3 til § 6.

I Forslagets § 6, Stk. 4, er der endvidere optaget en særlig Regel om, at Udlændinge, der efter de hidtil gældende Regler uden særlig Tilladelse har kunnet tage Ophold og Arbejde, Stilling eller anden Beskæftigelse her i Landet, fremtidig skal indhente Tilladelse til saadant fortsat Ophold og Arbejde efter nærmere af Justitsministeren fastsatte Bestemmelser. De Udlændinge, der her er Tale om, er saadanne, der har haft fast Bopæl her fra før 1. April 1926 og som efter de nugældende Regler har kunnet opholde sig og arbejde her i Landet uden særlig Tilladelse. Ved den Gennemgang, der har fundet Sted i disse Tider af herboende Udlændinge, som har gjort sig skyldig i lands-